

Arrest

nr. 315 228 van 22 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-Y. CARLIER
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDEPUT *loco* advocaat J. CARLIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Gegevens van de zaak

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Bakongo etnie. U bent geboren op [...] mei 1989 te Cabinda. Uw religie is christen. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen.

Uw vader werkte in de petroleumsector en was daarnaast werkzaam bij de organisatie FLEC, die strijdt voor de onafhankelijkheid van Cabinda. In 2002 werd hij vergiftigd door de MPLA partij op een feest. Drie jaar later overleed uw moeder van verdriet. Hierna ging u bij uw oom F.L. wonen in de wijk Lombo Lombo in Cabinda. Uw zus T.F. ging bij familie langs moederszijde wonen.

Tot uw 18 jaar ging u naar een katholieke missionarisschool in Cabinda. Toen u 22 à 23 jaar was studeerde u af van de Instituto Medio Politechnico de Chiazzi in Cabinda. Hierna ging u werken als verkoper op de markt. Verder ging u vier keer per week naar de kerk, waar u meester was van het zangkoor.

Op 31 augustus 2013 werd u opgepakt door mannen van de MPLA toen u onderweg was van de markt naar huis, er werd een zak over uw hoofd getrokken en u werd naar een onbekende plaats in Cabinda gebracht die leek op een soort kazerne. U werd drie dagen vastgehouden, geslagen en beledigd dat u een terrorist van het FLEC was. Na drie dagen, kwam een man naar u die een soort commandant was. Toen hij ontdekte dat u de zoon was van uw vader F.F.C.L., besloot hij u te helpen en u uit die plaats te redden. Hij bracht u naar de luchthaven van Cabinda en met een militair vliegtuig vlogen jullie naar Luanda. Daar bracht hij u onder bij een vereniging, waar u drie dagen verbleef. De vereniging regelde alles voor uw reis en op de vierde dag in Luanda reisde u met het vliegtuig vanuit Luanda naar Oekraïne.

In Oekraïne, kwam u via de LGBT gemeenschap en de website Hornet in contact met A.M.. U begon een relatie met hem als zijn minnaar, aangezien hij reeds getrouwd was, en hij hielp u om verblijfsdocumenten te verkrijgen in Oekraïne. U had vier jaar een relatie met A.. Hierna had u gedurende 3 jaar een relatie met An.. In 2018 studeerde u af van de State Flight Academy in Kirovograd met een bachelor in Aircraft maintenance. U probeerde in datzelfde jaar een permanente verblijfsvergunning te bekomen, maar zonder succes. Vanwege de oorlog verliet u Oekraïne eind februari 2022 vanuit Kiev. Via Polen reisde u met de trein naar België waar u op 18 maart 2022 aankwam. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 24 maart 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u bij de Vragenlijst CGVS dat u een voorkeur heeft om gehoord te worden door een mannelijke interviewer en een mannelijke tolk. U vermeldde echter geen reden waarom u een voorkeur heeft voor een mannelijke protection officer en tolk (zie Vragenlijst CGVS dd. 04/05/2022). Op het persoonlijk onderhoud van 17 augustus 2022 werd u bijgestaan door een mannelijke tolk en geïnterviewd door een vrouwelijke protection officer. Voor aanvang van uw asielrelaas werd u door de protection officer gevraagd naar de reden van uw voorkeur voor een mannelijke interviewer, waarop u verklaarde "ja, maar, ze [VZ bedoelt PO] is sympathiek, en voor mij kan het geen kwaad, maar persoonlijk zou ik liever hebben dat het een man is" U vervolgens door de protection officer gevraagd of u het oké vindt om uw verhaal bij de vrouwelijke protection officer in kwestie te vertellen, of dat u toch liever uw asielrelaas aan een mannelijke protection officer vertelt, verklaarde u dat het oké is uw asielrelaas te vertellen bij de voorziene protection officer (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17/08/2022 (hierna NPO1) p.17).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, waarbij u meer in detail bevraagd werd over uw homoseksuele geaardheid, werd u nogmaals door de protection officer de vraag gesteld of u het zag zitten om het interview af te leggen bij dezelfde vrouwelijke protection officer als het eerste persoonlijk onderhoud. Hierop verklaarde u "ja, ik ben zelfs tevreden, want ik vreesde dat het misschien een andere persoon ging zijn." (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 27/09/2022 (hierna NPO2) p.4). U werd tevens bijgestaan door dezelfde mannelijke tolk als het PO1.

Daarnaast legde u na afloop van uw twee persoonlijke onderhouds een attest van de psycholoog neer dd. 10/10/2022, waarin wordt vermeld dat u twee keer per maand bij de psycholoog werd opgevolgd tot de datum van schrijven van het attest. U verklaarde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat u voor het eerst een psycholoog hebt geconsulteerd na uw eerste persoonlijk onderhoud van 17/08/2022 en dat u reeds twee sessies hebt gehad (NPO2 p. 5). Het attest dd. 10/10/2022 van psycholoog J.V. vermeldt verder dat u tekenen vertoont van post-traumatische stress, zoals slaapproblemen, met name slapeloosheid en nachtmerries; een "altération de la mémoire" en een "évitement cognitif". Wat deze laatste twee symptomen betreft vermeldt het attest echter niet in welke mate of op welke manier deze 'alteratie van het geheugen' en dit 'cognitief vermijden' zich manifesteert, noch op welke cognitieve domeinen dit zich situeert.

Evenmin wordt geattesteerd op basis van welke cognitief-neurologische onderzoeken de psycholoog tot deze vaststellingen is gekomen en in welke mate deze zaken een impact zouden gehad hebben op uw mogelijkheden om een persoonlijk onderhoud af te leggen en om geloofwaardige en relevante verklaringen af te leggen in verband met de pertinente en relevante elementen van uw asielrelaas. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de

gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde een vrees bij terugkeer te hebben naar Angola op basis van twee motieven.

U verklaarde enerzijds uw herkomstland te zijn ontvlucht omdat u vervolgd werd door de MPLA, omdat u gelieerd werd aan de Cabindese onafhankelijkheidsorganisatie **FLEC**. Bij terugkeer vreest u dat de MPLA u zal doden omdat u zoals iedereen in Cabinda deel was van het FLEC (NPO1 p.20).

Daarnaast verklaart u niet naar Angola te kunnen terugkeren omdat u **homoseksueel** bent en omdat u vreest dat uw familie en de mensen in Angola dit niet zullen aanvaarden en een duivelsuitdrijving zouden kunnen doen (NPO1 p.25-26, NPO2 p. 14, 21).

Wat betreft het eerste motief, dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt werkelijk enige link te hebben met de organisatie FLEC, laat staan dat u omwille van uw vermeende band met het FLEC door de Angolese overheid en de MPLA partij zou vervolgd worden. Uw verklaringen hieromtrent zijn zodanig vaag dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde band met het FLEC.

Vooreerst bent u ontzettend vaag en onwetend over de beweerde betrokkenheid van uw vader bij het FLEC, en blijkt uit uw verklaringen niet de minste interesse in het verleden van uw vader bij FLEC.

U verklaarde dat uw vader lid was een vereniging FLEC en dat hij altijd weg ging naar vergaderingen. U was toen nog kind en had geen idee wat die vergaderingen waren, maar uw moeder zei wel altijd tegen uw vader dat hij voorzichtig moest zijn. U verklaarde dat uw vader in november 2002 (NPO1 p.11) naar een feest was gegaan van het FLEC, en dat hij zich op een bepaald moment niet goed voelde. Uw vader werd vervolgens naar het hospitaal gebracht en u werd achteraf verteld dat uw vader vergiftigd is geweest door de MPLA (NPO1 p.13). U gevraagd hoe men wist dat uw vader vergiftigd werd, verklaarde u vaagweg "nadien ben ik opgegroeid, en ik heb informatie vernomen, want iedereen die in Cabinda woont is FLEC, en het is dan dat men mij gezegd heeft 'uw vader is vergiftigd geweest en is vermoord geweest door de MPLA'" (NPO1 p.13). U gevraagd wie dit tegen u vertelde, verklaarde u opnieuw in vage bewoordingen "we zijn kinderen, we hebben dat recht, onze ooms wisten het ook. Want bij het opgroeien begon ik ook interesse te vertonen in de FLEC. En het is zo dat ik tot de conclusie ben gekomen, het is MPLA die mijn overleden vader vermoord heeft" (NPO1 p.13). U nogmaals gevraagd wie het concreet aan u heeft verteld dat uw vader werd vermoord, verklaarde u weerom ontwijkend en vaag "in Cabinda hebben we die cultuur, als iemand sterft, dat men te weten komt hoe dat hij gestorven is, en de persoon die zo goed was en gezond, die plots sterft" (NPO1 p.13). U gevraagd wat u concreet weet over de rol van uw vader bij het FLEC, verklaarde u "Nee dat weet ik niet. Nadien ga ik vertellen, die persoon die mij gered heeft toen ik daar opgesloten zat, heeft me gezegd: 'uw vader was een belangrijk persoon', maar ik weet niet wat, of hij dat was of iets anders." (NPO1 p.13). Niet alleen hebt u geen enkele informatie over de rol van uw vader bij het FLEC, u weet ook niet sinds wanneer uw vader bij het FLEC werkzaam was. **Het feit dat u geen enkele informatie kan verschaffen over de concrete rol van uw vader bij het FLEC, terwijl uw moeder op de hoogte was van zijn vergaderingen en hem steeds waarschuwde om 'voorzichtig' te zijn, en terwijl u later in contact bent gekomen met een commandant die u vertelde dat uw vader veel goede zaken had gedaan en een belangrijke man was geweest, is weinig overtuigend en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas. Ook over deze commandant zelf legt u overigens uitermate vage verklaringen af.** U gevraagd wat de rol was van deze commandant bij het FLEC die u gered heeft, verklaarde u dat u het niet weet, maar dat u vermoedt dat hij waarschijnlijk een hoge functie had, aangezien hij de macht had om u uit de kazerne te bevrijden. (NPO1 p.22) U gevraagd wat de commandant wist over uw vader, blijft u weerom hangen in vage en algemene bewoordingen over de 'acties' van uw vader: "Hij heeft daar geen details over verteld, maar hij zei dat vader veel goede acties verricht had, mijn vader toen, in die periode, hij kwam van zijn werk terug, hij bleef een uur thuis en dan was hij weer weg. En hij herkende dat mijn vader veel acties uitgevoerd had. En dat hij de dood van mijn vader heel jammer vond, omdat hij zoveel goede acties verricht had" (NPO1 p.23) U gevraagd of u

na uw vertrek uit Angola nog pogingen hebt ondernomen om meer te weten te komen over de rol van uw vader bij het FLEC, verklaarde u "nee, dat is al lang geleden he, en die commandant heeft gezegd, daar waar je naartoe gaat 'beleef jouw leven zo intens mogelijk'. (...)" (NPO1 p.23). **Uw geringe interesse in het overlijden van uw vader en zijn verleden bij het FLEC, strookt niet met uw verklaringen dat u zelf interesse begon te krijgen in het FLEC toen u opgroeide (NPO1 p.13). Bovendien werd u zogenaamd uit de gevangenis gered door een zekere commandant die uw vader had gekend als een belangrijke man bij het FLEC (NPO1 p.18), en hebt u evenmin van deze gelegenheid gebruik gemaakt om meer over het verleden van uw vader te weten te komen.**

Niet alleen zijn uw verklaringen over het beweerdelijke verleden van uw vader bij het FLEC weinig onderbouwd, u blijkt tout court al niet goed op de hoogte van wat de verschillende acties of activiteiten van het FLEC eigenlijk zijn. U verklaarde "iedereen in Cabinda is FLEC", u gevraagd om uit te leggen wat u daar concreet mee bedoelt, verklaarde u "Wij beschouwen het zo, Angola is Angola en wij zijn Cabinda. Want het is de MPLA die Cabinda verkocht heeft aan de Portugezen in 1975" (NPO1 p.20) U gevraagd wat voor iets het FLEC eigenlijk is, begint u initieel opnieuw de volledige naam van de afkorting FLEC op te noemen (Frente de Libertação de Enclave de Cabinda), u vervolgens door de protection officer onderbroken met de vraag om concreet toe te lichten wat het FLEC eigenlijk doet, verklaarde u in zeer algemene bewoordingen dat "het FLEC strijd voor het welzijn van Cabinda" (NPO1 p.21). U gevraagd om uit te leggen op welke manieren het FLEC dit zoal doet, kan u echter geen enkel concreet voorbeeld opnoemen. U verklaarde slechts "Ik, dat zijn meer diepgaande zaken, ik was voorstander van het FLEC, maar ik ging niet in de wouden gaan strijden, dat deed ik niet" U nogmaals gevraagd om voorbeelden te geven van acties die het FLEC deed verklaarde u uiterst vaag "Ze stredden tegen de MPLA, ze zitten daar in Cabinda. En het volk van Cabinda voelt zich niet goed, daar is er petroleum, er is diamanten, koper, er is veel rijkdom, ze strijden voor het welzijn van onze stad." (NPO1 p.21). U nogmaals gevraagd naar concrete voorbeelden, slaagt u er nog steeds niet in om concreet op de vraag te antwoorden. U verklaarde slechts "Wat doen ze daar? Ze strijden voor Cabinda, ze willen onze onafhankelijkheid, MPLA is ertegen. Dat zijn politieke dingen en ik hou daar niet zo van, want ik weet dat die zaken altijd tot de dood leiden. Het is goed daar, mensen hebben een goed loon, we hebben een goed leven." (NPO1 p.21).

Naast uw onwetendheid over de activiteiten van het FLEC in het algemeen, maakt u ten derde überhaupt niet aannemelijk dat u zelf óók betrokken was bij het FLEC of enige activiteiten uitoefende, laat staan dat de overheid u omwille van uw banden met het FLEC als een bedreiging zou beschouwen.

U verklaarde dat u zich, toen u opgroeide, ook begon te interesseren voor het FLEC en dat iedereen in Cabinda FLEC is, waarmee u bedoelt dat jullie strijden voor jullie onafhankelijkheid (NPO1 p.13). **U gevraagd om uit te leggen hoe u-persoonlijk dit "strijden voor de onafhankelijkheid" concreet invulde, blijkt uit uw verklaringen geen oprechte betrokkenheid, zelfs in tegendeel, u schildert een heel normaal leven af ver weg van enig politiek activisme.** Zo verklaarde u "Het is niet dat ik daar in de bossen zat met een pistool om te schieten, nee. Ik had een normaal leven, en ik woonde bij mijn oom, ik was zeer gelovig, en ik zong, en ik bad veel. Maar ik had toch schrik want vermits mijn vader vermoord was door de MPLA moest ik ook op mijn hoede zijn." (NPO1 p.14). U verklaarde dat u uw tijd vulde met kleine jobs, zoals verkopen in de supermarkt en koormeester zijn in de kerk, of thuis zijn (NPO1 p.14). Behalve uw overleden vader, had niemand in uw familie ook maar iets te maken met de organisatie FLEC (NPO1 p.13-14). U dan ook gevraagd waarom u specifiek vreest dat de MPLA u wilt doden, verklaarde u dat u niet weet wie u verklikt heeft, dat u deel was van de FLEC zoals iedereen. U verklaarde dat u werd opgepakt door onbekende mensen omdat ze wisten waar u werkte en omdat iemand u zou verklikt hebben dat u deel was van de FLEC (NPO1 p.20).

U gevraagd wat dan de reden was waarom u werd opgepakt, verklaarde u "Ik ben FLEC, maar de reden weet ik niet goed. Iemand zal gezegd hebben, dat ik ook de wapens opnam en dat ik een terrorist was, en dat ik moest gedood worden." (NPO1 p.20). Dit is echter een loutere veronderstelling van uw kant die u verder niet onderbouwt. Uit uw verklaringen blijkt immers op geen enkele manier dat u iets te maken zou hebben met het FLEC, u blijft slechts steeds herhalen dat "iedereen in Cabinda FLEC is". U gevraagd om specifieke voorbeelden te geven van dingen die u deed om het FLEC te steunen, verklaarde u uiteindelijk dat u de T-shirt en de vlag van FLEC gebruikte. U zei "(...) er zijn mensen die gaan strijden in de wouden van het FLEC, ik was voorstander van het FLEC, **maar ik deed niet mee aan acties**" (NPO1 p.21). U gevraagd hoe u uw steun voor het FLEC uitte toen u in Cabinda was, verklaarde u "**Het was niet echt mijn steun voor FLEC uiten, wij zijn FLEC, er is een verschil, er zijn mensen die er dagelijks voor strijden, maar ik ben een gewoon persoon, ik ben Cabinda. Het enigste wat ik deed is soms een T-shirt van de FLEC dragen.**" U verklaarde verder "Als je een T-shirt van het FLEC draagt op straat, uiteraard, want ze zagen en ze toonden 'dat is misschien ook een separatist'. **Ik was niet overal aan het rondlopen en FLEC aan het rond tieren, ik werkte, ik ging naar de kerk, en ik ging naar huis.** Het moeten personen ginder in Cabinda zijn, want Cabinda is klein, die zullen gezegd hebben 'hij ook'" (NPO1 p.23). **Ook uit deze verklaringen blijkt**

dat u – behalve het dragen van de FLEC T-shirt – op geen enkele manier enig politiek activisme uitte voor het FLEC, noch dat u deelnam aan hun activiteiten, slechts dat u een ‘gewoon’ leven leidde, waarbij u werkte, naar de kerk ging en naar huis ging.

Wat betreft uw bewering dat u op straat rondliep in T-shirts van het FLEC, met de vlag van FLEC erop, dient verder te worden opgemerkt dat dit allerm minst aannemelijk is. Uit uw verklaringen, met name over de zogenaamde moord op uw vader (NPO1 p.6, 13), de moord op uw vrienden (NPO1 p.20) en de waarschuwingen van familieleden om voorzichtig te zijn (NPO1 p.13) blijkt immers dat u wel degelijk op de hoogte was over het feit dat er grote risico's verbonden zijn aan de minste associatie met de organisatie FLEC. Dat u dan ook uw beweerde steun voor het FLEC openlijk zou vertonen, door op straat zou lopen met een T-shirt van het FLEC, staat geheel niet in verhouding met uw beweerde vrees voor vervolging. Uw motivatie voor het openlijk dragen van deze T-shirts is evenmin overtuigend. Zo verklaarde u eenvoudigweg "ik ben thuis in mijn stad, en het is de MPLA die mijn vader vermoord heeft" (NPO1 p.23) U door de protection officer geconfronteerd met uw schijnbaar gebrek aan risicobesef, verklaarde u "Het was niet dat ik een grote schrik had op dat moment dat ze me zouden kunnen doden, ik was zeer christen en ik ging naar de kerk en in mijn geest was er veel rust." (NPO1 p.24) Ook deze verklaring is geheel niet overtuigend en getuigt daarentegen van een flagrant gebrek aan enig risicobesef. Uw verklaring dat u voorzorgen bent beginnen nemen en aandachtig begon te zijn nadat uw vrienden overleden, kan niet verschonen dat het door u beweerdelijk gestelde gedrag (het dragen van T-shirts) niet in verhouding staat met de kennis die u op dat moment al had over de perceptie van de MPLA ten aanzien van het FLEC, namelijk door de beweerde moord op uw vader en de verschillende waarschuwingen van uw familieleden.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-Generaal dan ook niet overtuigd dat er werkelijk een link is tussen u en de organisatie FLEC en dat de Angolese overheid, in het bijzonder de MPLA partij, u als een dermate bedreiging zou beschouwen dat ze u actief zouden gaan vervolgen.

Wat betreft de door u beschreven vervolgingsfeiten, met name dat u op 31 augustus 2013 opgepakt zou zijn geweest omdat u beschouwd werd als een separatist van het FLEC, dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat u ook omtrent deze feiten zeer vage en oppervlakkige verklaringen aflegt, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder ondermijnt. Zo kon u niet aangeven door wie precies u werd verklikt bij het FLEC te horen, noch kon u de specifieke reden toelichten waarom u werd opgepakt (NPO1 p.20). Gevraagd door wie u precies werd opgepakt, verklaarde u slechts dat het "uiteraard de MPLA" was, maar u kon niet aangeven hoeveel personen dit waren (NPO1 p.21-22). U gevraagd hoe u kon weten dat het mensen van de MPLA waren, verklaarde u dat u het niet weet. U vertelde dat u samen met drie andere jongeren werd opgesloten, maar kan u zich geen enkele naam herinneren, nochtans zeiden de jongeren – net als u – wel hun namen op het moment dat de commandant u kwam redden (NPO1 p.22, 18). Ook de naam van deze commandant kon u niet zeggen. U gevraagd om de plaats te beschrijven waar u naartoe werd gebracht en werd vastgehouden, kon u slechts verklaren: "door die kap over mijn hoofd te doen, was om niet te tonen waar ze mij gebracht hebben, maar het was een klein lokaal" U gevraagd of u werd verteld waarom u werd opgepakt, verklaarde u enerzijds "Ze waren alle separatisten aan het elimineren die hun pad niet volgden", anderzijds verklaarde u dat u niet werd ondervraagd maar enkel rammelingen kreeg. Ook dit is weinig aannemelijk, immers indien ze u werkelijk zouden verdenken separatist te zijn, kan verwacht worden, dat ze toch meer informatie uit u zouden willen loskrijgen.

Tot slot legde u nog zeer vage verklaringen af over uw redding uit de kazerne en uw vertrek uit Angola, waardoor u geen zicht geeft op de werkelijke aanleiding en omstandigheden van uw vertrek. U verklaarde dat de commandant u onderbracht bij een vereniging in Angola, waar u 3 dagen hebt verbleven (NPO1 p.18). U weet echter niet hoe deze vereniging heet, evenmin kon u aangeven wat voor een vereniging dit was (NPO1 p.6). U kon ook niet aangeven met wat voor documenten u uit Angola hebt kunnen reizen, slechts dat er géén paspoort was en dat alles werd geregeld door de vereniging (NPO1 p.6). Wat verder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat de persoon die u op de luchthaven begeleidde de paspoorten toonde aan de check-in. U weet echter niet welke naam op dit paspoort stond en u verklaart het paspoort ook nooit gezien te hebben (NPO1 p.18). Ook dit is opmerkelijk, dat u erin slaagde met het vliegtuig vanuit de luchthaven in Luanda het land uit te reizen, zonder enig benul te hebben over de informatie op uw reisdocumenten. Finaal dient nog te worden opgemerkt dat u overigens verklaarde eerder zelf nog een paspoort te hebben aangevraagd nadat u afstudeerde van het Instituut waar u industriële mechanica had gestudeerd (NPO1 p.9), hetgeen compleet haaks staat op uw beweerde vrees ten aanzien van de Angolese overheid. **Het feit dat u toen u 22 of 23 jaar oud was, nog vrijwillig een paspoort ging aanvragen bij de Angolese autoriteiten, toont aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van de Angolese overheid niet aan de realiteit beantwoord.**

Ook het feit dat u in Oekraïne nooit een verzoek om internationale bescherming deed gedurende uw achtjarige verblijf aldaar (NPO1 p.7) is een verder teken dat de ernst en hoogdringendheid van uw vrees ten aanzien van Angola danig dient gerelativeerd te worden.

Uit dit alles dient te worden besloten dat u niet aannemelijk gemaakt hebt werkelijk een vrees voor vervolging te koesteren ten aanzien van de Angolese autoriteiten omdat ze u zouden beschouwen als een separatist van het FLEC. Uw verklaringen hieromtrent waren immers over de gehele lijn vaag en ongeloofwaardig.

Wat betreft uw tweede motief, dat u vreest naar Angola terug te keren omdat u homoseksueel bent dient het volgende te worden opgemerkt.

Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Angola op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie (**COI Focus Angola. Seksuele minderheden en genderminderheden** van 8 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_angola_seksuele_en_genderminderheden_20231208.pdf), blijkt dat er in de Angolese maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen leden van de LGBT-gemeenschap, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Er zijn tevens ernstige tekortkomingen wat betreft adequate beschermingsmechanismen. Onderrapportage wegens angst voor discriminatie vanwege de ordediensten en straffeloosheid door de hoge graad van corruptie blijven een probleem.

Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land. Nergens in de door Cedoca geraadpleegde bronnen wordt melding gemaakt van eventuele gerechtelijke vervolgingen van LGBT-personen omwille van hun seksuele geaardheid en/of genderidentiteit. Angola heeft geen wetten of wetsartikelen die homoseksuele betrekkingen bestraffen of straffen opleggen op basis van seksuele geaardheid of genderidentiteit. In de nieuwe Strafwet die op 10 februari 2021 van kracht werd, zijn meerdere wetsartikelen opgenomen die erop gericht zijn om discriminatie op grond van seksuele geaardheid tegen te gaan. Ondanks de vooruitgang op wettelijk vlak, is er in de praktijk evenwel een gebrek aan overheidsrichtlijnen met betrekking tot de toepassing van deze nieuwe wetsbepalingen. Het risico voor LGBT-personen om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Verschillende bronnen stellen dat transpersonen de meest gemarginaliseerde groep vormen binnen de LGBT-gemeenschap.

Voorts blijkt uit de toegevoegde informatie dat de zichtbaarheid van de LGBT-gemeenschap in Angola toeneemt, dat er verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBT-rechten en wordt in de grotere steden - in het bijzonder in de meer liberale en tolerante hoofdstad Luanda – meer acceptatie en vrijheid ervaren dan in landelijke gebieden of kleinere steden.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Angola het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen:

U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud de vraag gesteld of u een bepaalde vrees had bij terugkeer naar Angola in verband met uw homoseksuele geaardheid, verklaarde u "ik weet het niet, ik heb familie, ik heb ooms, onze gemeenschap daar, ik weet het niet, het is een zonde" (NPO1 p. 24). Later, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verduidelijkte u dat u voornamelijk een vrees hebt ten aanzien van uw familie, die een duivelsuitdrijving zouden kunnen doen mochten ze ooit op de hoogte komen van uw geaardheid (NPO2 p. 21).

Met uw verklaringen verduidelijkte u dat u dat u bent opgegroeid in Cabinda stad. Na het overlijden van uw vader in 2002, groeide u op bij uw oom langs vaderszijde, uw tante en hun twee zonen in de wijk Lombo Lombo (NPO1 p. 11). De kerk speelde een belangrijke rol in uw opvoeding, u was ook meester in het zangkoor van de kerk, en doorheen uw opvoeding heeft men u vanuit uw religie steeds ingeprent dat

homoseksualiteit een grote zonde is, zoals Sodom en Gomorra (NPO1 p.11, 17, NPO2 p.8). Hierdoor, wanneer mensen in uw omgeving zoals uw neven waarmee u opgroeide, of jongeren in uw wijk ook maar de geringste vermoedens hadden over uw seksualiteit, trachtte u dit steeds zoveel mogelijk te verbergen, u zette als het ware "een masker" op en ging uit met meisjes om de geruchten over uw homoseksuele geaardheid de kop in te drukken (NPO1 p.17, 25, NPO2 p. 8). In Angola, in de context waar u woonde in Cabinda, bij uw oom, in de kerk, voelde u zich nooit vrij om uw homoseksualiteit openlijk te beleven. Pas toen u naar Oekraïne verhuisde, beleefde u voor het eerst uw homoseksualiteit openlijk, doch discreet. U ging in Oekraïne naar gay clubs en had twee keer een relatie met een man (NPO1 p.16, 26, NPO2 p. 14,20).

Hoewel u verklaarde in het verleden in Angola terughoudend te zijn geweest om uw homoseksualiteit openlijk te beleven, gelet op de context waarin u werd grootgebracht, dient evenwel te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen concrete actuele of toekomstige vrees voor vervolging bij terugkeer kon aannemelijk maken louter omwille van uw homoseksuele geaardheid.

U bleef slechts hangen in algemene verklaringen dat 'zulke zaken' in Afrika met een slecht oog worden bekeken, dat het tegen de wet is van God, dat het door de kerk als een zonde wordt beschouwd, dat het door uw gemeenschap niet wordt aanvaard, dat Afrikanen er tegen zijn en het als iets 'duivels' beschouwen, dat in de kerk wordt gezegd dat het Sodom en Gomorra is en dat homoseksualiteit naar de hel leidt, en dat de geest in Afrika nog zeer 'achtergesteld' is (NPO1 p. 16, 24, 25, NPO2 p.8, 9, 14, 20). U gevraagd of u in Angola ooit problemen kende omwille van uw homoseksuele geaardheid verklaarde u dat u zelf geen problemen hebt gehad, maar dat u ook niet kon leven zoals u wou (NPO2 p. 20). U beleefde uw homoseksuele geaardheid enkel binnen uzelf, maar kon het niet tonen omdat de "Afrikanen er tegen zijn", het iets "duivels" is en het veroordeeld wordt door de bijbel (NPO2 p.14). U gevraagd hoe u leerde dat homoseksualiteit niet aanvaard werd in uw omgeving, verklaarde u dat u veel tijd spendeerde in de kerk waar men sprak van 'Sodom en Gomorra'. Verder verklaarde u dat er in Angola en ook in Cabinda jongeren zijn die zich toch uiten als homoseksueel en dat er dan toch altijd pakken commentaren over komen, en dat ze met de vinger worden gewezen. U verklaarde "Ze kunnen zelfs die personen een pak slaag geven, ze zeggen dat ze bezeten zijn, ze kunnen soms zelfs de familie hierover aanspreken om ze dan de duivel uit te drijven" (NPO2 p.8). Verder blijkt uit uw verklaringen echter dat u geen jongeren kende die zich effectief als homoseksueel hadden geuit. U verklaarde "ik heb zo personen gezien, maar openbaar je uiten, neen daar zijn ze bang voor. Er zijn in Cabinda altijd mensen die willen weten over het leven van andere mensen en dat is niet goed". Uit uw verklaringen blijkt dat er in Cabinda veel werd geroddeld en commentaren werden gegeven. U herinnerde zich het verhaal van één jongere die zich van het leven had beroofd omdat hij veel beledigingen en commentaren had gekregen.

Eén keer werd ook over u een opmerking gemaakt waarbij uw geaardheid in vraag werd gesteld (NPO p. 9). Wanneer jongeren in de wijk over u roddelden en vermoedens hadden over uw seksualiteit, probeerde u de vermoedens te ontcrachten door met meisjes te verkeren. U had schrik dat jongeren in de wijk u zouden kunnen stenigen en dat iedereen het zou te weten komen op een bepaalde manier (NPO1 p.25-26). U had schrik omdat u jongeren hebt zien afgeranseld worden in hun buurt. U verklaarde "ze zien iemand op straat en ze wijzen hem met de vinger, het is heel droevig" (NPO1 p.25). U gevraagd wat u vreest dat mensen zullen doen als u terug bent in Angola en ze te weten zouden komen dat u homoseksueel bent, verklaarde u "dat weet ik niet, maar het zal horror zijn. Ik denk dat ze me ook voor een duivelsuitdrijving zullen brengen" (NPO2 p. 25). U gevraagd naar hoe mensen zouden reageren als u uw homoseksualiteit wel zou tonen, verklaarde u dat ze waarschijnlijk zouden proberen een duivelsuitdrijving te doen (NPO p.14). **U verschillende keren gevraagd naar een concrete vrees bij terugkeer in verband met uw homoseksuele geaardheid kwam u niet verder dan enkele hypothetische verklaringen dat 'ze', 'mensen' of uw familie duivelsuitdrijvingen zouden doen, mochten ze het te weten komen (NPO1 p. 25-26, NPO2 p. 8,14,21).** Verder, wanneer u gevraagd werd of u een vrees had ten aanzien van de Angolese autoriteiten verklaarde u dat u niet denkt dat de autoriteiten iets te zeggen zouden hebben en dat de stem van de bevolking de stem is van God. U gevraagd naar uw kennis over de huidige wetgeving in Angola in verband met LGBT, blijkt u niet op de hoogte van de wetgeving. U verklaarde verder dat er in Angola vele homoseksuelen zijn, maar dat ze bang zijn om het te uiten, omdat de bevolking er veel commentaren op maakt (NPO2 p. 21). In uw ogen denkt u dat u uw homoseksualiteit in Angola niet zou kunnen beleven omdat in Afrika de geest nog zeer achtergesteld is, dat het als een zonde wordt gezien en als iets "duivels". U gelooft niet dat de autoriteiten veel te zeggen hebben. U verklaarde dat homoseksuelen nog altijd met de vinger worden gewezen in het openbaar en dat sommige mensen in bepaalde wijken homoseksuelen zelfs een pak slaag zouden durven geven. U geeft daarbij het voorbeeld van de wijk "Terra Bikini" in Cabinda, die gekend staat als een gevaarlijke wijk (NPO2 p.20,21). Behalve uw angst ten aanzien van de bevolking in Cabinda, Angola en Afrika in het algemeen, die homoseksuelen met de vinger wijst, en waarbij men in sommige wijken zelfs een pak slaag zou durven uitdelen aan een homoseksueel, verduidelijkte u **dat u in de eerste plaats uw familie vreest. Uw familie zou uw geaardheid niet aanvaarden en zou een duivelsuitdrijving doen. Over wat zo een duivelsuitdrijving concreet inhoudt, of hoe deze in zijn werk gaat, bleven uw verklaringen echter**

vaag en op de vlakte. U verklaarde " Het is een beetje vreemd, het is speciaal en het is vreselijk. Ze steken veel kaarsen aan, ze geven u dingen dat je moet inslikken, want in Afrika gelooft men veel in die zwarte magie, ik heb het zelf nooit gezien, maar ik heb er over horen vertellen dat sommige mensen dat meegemaakt hebben en gek zijn geworden nadien." U gevraagd hoe u over deze rituelen hoorde verklaarde u vaagweg "de mensen die maken daar altijd commentaren over dat het een zonde is, en vertellen er heel veel zaken over. Er zijn altijd personen die daar het één en ander over vertellen." Verder verklaarde u dat u erover hoorde tijdens bidsessies in de kerk, waarin werd gesproken over het idee dat homoseksualiteit een zonde is en leidt naar de hel (NPO1 p.14).

Behalve de vingerwijzingen door de bevolking in Angola, blijkt uit uw verklaringen dat u voornamelijk de reactie van uw familie vreest, bij wie u opgroeide na het overlijden van uw ouders. U vreest dat uw familie een duivelsuitdrijving zou uitvoeren indien ze op de hoogte zouden komen van uw seksuele geaardheid. Echter, u toont deze vrees niet in concreto aan.

Verder blijkt dat ondanks de conservatieve mentaliteit in de kerk en in Cabinda, er toch mensen waren in uw omgeving die uw geaardheid aanvaardden. Zo vertelde u dat u reeds in Cabinda uw geaardheid onthulde aan uw beste vriend J.T. en dat hij op een goede manier reageerde en u accepteerde zoals u was (NPO2 p.7, 11). Na uw vertrek uit Angola vertelde u ook aan uw zus T. over uw homoseksuele geaardheid en u stelde haar uw toenmalige Oekraïense vriend An. voor. U vond het beter dat ze het rechtstreeks van u zou horen, aangezien u dacht dat uw homoseksualiteit toch zou uitkomen als u ooit beroemd zou worden door uw zangcarrière. Hoewel uw zus initieel gechoqueerd reageerde en ze u aanraadde het niet te vertellen tegen de rest van de familie, heeft ook zij uw geaardheid aanvaard, en ze vond uw partner An. sympathiek (NPO1 p. 24-25, NPO2 p. 21). Het feit dat verschillende mensen in uw dichte omgeving uw seksualiteit aanvaardden relativeert de door u beschreven conservatieve mind-set dat iedereen in Angola homoseksualiteit als iets 'des duivels' beschouwt. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u Angola reeds verliet in 2013 en dat er sindsdien wel degelijk verschillende positieve veranderingen hebben plaatsgevonden voor de LGBT gemeenschap in Angola, zoals bijvoorbeeld de nieuwe strafwetgeving die in januari 2019 door het Angolese parlement werd aangenomen, waarbij het wetsartikel dat homoseksuele betrekkingen sanctioneert werd geschrapt en waarbij discriminatie op basis van seksuele geaardheid verboden werd.

Bovendien werden de non-discriminatiebeginselen in de nieuwe Strafwet over het algemeen positief onthaald (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – COI Focus Angola seksuele en genderminderheden). Ook blijkt uit de beschikbare informatie dat het mediaklimaat in Angola onder meer onder invloed van Braziliaanse en Amerikaanse telenovelas en shows, geleidelijk aan opener wordt ten aanzien van LGBT personen. De LGBT organisatie Iris Angola, die in 2013 nog maar werd opgericht – het jaar van uw vertrek – werd ondertussen sinds 2018 ook officieel erkend door het ministerie van Justitie (COI Focus p. 30).

Bijkomend wijst het CGVS erop dat u een zelfstandige, zelfredzame volwassen man bent die bovendien een goede opleiding heeft genoten en erin geslaagd is om gedurende 9 jaar in Oekraïne te wonen, er te studeren en te werken, zonder dat u er enig voorafgaand netwerk had, en waar u zelfs initieel de taal nog niet sprak. Niets verhindert u dan ook om bij een terugkeer naar Angola, een eigen verblijfplaats te regelen, los van uw oom en tante, en er een eigen leven op te bouwen. Zo zou u zich kunnen vestigen in de hoofdstad Luanda. Zoals blijkt uit de beschikbare informatie is er in de hoofdstad Luanda een meer liberale en tolerantere stedelijke mind-set, waar er ontmoetingsplaatsen zijn voor mensen van de LGBT-gemeenschap en waar u uw homoseksualiteit vrijer zou kunnen beleven.

In het licht van de elementen waarover het beschikt, is het Commissariaat-generaal er zich van bewust dat de situatie van homoseksuele personen niet gemakkelijk is en dat er zich problemen kunnen voordoen. In het kader van een verzoek om internationale bescherming dient de verzoeker echter concreet aan te tonen dat hij persoonlijk redenen heeft om vervolging te vrezen, waarin u in dit geval niet bent geslaagd.

Gelet op wat voorafgaat blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u een kopie neer van uw Oekraïense verblijfskaart, alsook uw diploma van uw studies in Oekraïne. Deze documenten hebben louter betrekking op uw verblijf en activiteiten in Oekraïne die hier niet ter discussie staan. Verder legde u enkele persoonlijke foto's en video's neer van uzelf tijdens uw pilotenstudies in Oekraïne en als zanger tijdens enkele optredens. Ook deze aspecten staan hierboven niet ter discussie.

Daarnaast legde u een attest van de psycholoog neer dd. 10/10/2022, waarin wordt vermeld dat u twee keer per maand bij de psycholoog werd opgevolgd tot de datum van schrijven van het attest. U verklaarde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat u voor het eerst een psycholoog hebt geconsulteerd na uw eerste persoonlijk onderhoud van 17/08/2022 en dat u reeds twee sessies hebt gehad (NPO2 p. 5). Het attest dd. 10/10/2022 van psycholoog J.V. vermeldt verder dat u tekenen vertoont van post-traumatische stress, zoals slaapproblemen, met name slapeloosheid en nachtmerries; een "altération de la mémoire" en een "évitement cognitif". Wat deze laatste twee symptomen betreft vermeldt het attest echter niet in welke mate of op welke manier deze 'alteratie van het geheugen' en dit 'cognitief vermijden' zich manifesteert, noch op welke cognitieve domeinen dit zich situeert. Evenmin wordt geattesteerd op basis van welke cognitief-neurologische onderzoeken de psycholoog tot deze vaststellingen is gekomen en in welke mate deze zaken een impact hebben op uw mogelijkheden om een persoonlijk onderhoud af te leggen en om geloofwaardige en relevante verklaringen af te leggen in verband met de pertinente en relevante elementen van uw asielrelaas. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Bijgevolg kunnen de beschreven symptomen in het attest de lacunes in uw verklaringen en de geloofwaardigheidsproblemen aangaande uw relaas over uw betrokkenheid bij het FLEC niet vergoelijken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 18 augustus 2022 en 04 oktober 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op appreciatiefout en schending van:

"- de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]"

2. Toepassing in casu

2.1. Asielmotieven en voorgelegde documenten

In geval van terugkeer naar Angola vreest verzoeker vervolging door de MPLA, omdat hij gelieerd werd aan de Cabindese onafhankelijkheidsorganisatie FLEC, en door zijn familie en mensen in Angola omdat hij homoseksueel is.

2.2. Samenvatting van de bestreden beslissingen

"[...]"

2.3. BIJZONDER PROFIEL VAN VERZOEKER EN NIET BETWISTE ELEMENTEN

Men dient rekening te houden met de volgende belangrijke elementen die niet betwist werden door verwerende partij, in hoofde van verzoeker:

- Zijn identiteit;
- Zijn geboorteplaats;
- Zijn nationaliteit;
- Zijn regio van herkomst (Cabinda)
- Zijn religie (Katholiek);
- Zijn homoseksuele geaardheid;
- Het feit dat verzoeker naar België is gevlucht, waar hij om internationale bescherming heeft verzocht.

Sinds zijn verhoor in 2022 is verzoeker besmet met hiv-1. Dit werd in België aan de verzoeker doorgegeven door een van zijn partners en werd in februari 2023 in België ontdekt (stuk 3). Hij wordt hiervoor nu medisch behandeld in België.

De behoefte aan internationale bescherming moet worden erkend en is voornamelijk gebaseerd op de cumulatie van twee fundamentele elementen die het profiel van verzoeker vormen:

- *Het feit dat hij gelieerd werd aan de Cabindese onafhankelijkheidsorganisatie FLEC;*
- *Het feit dat hij homoseksueel is en dat hij met HIV besmet is.*

2.4. Gegrondheid van de aanvraag

2.4.1. Relevante algemene informatie

In de bestreden beslissing verwijst verwerende partij naar een aantal geraadpleegde objectieve gegevens, die zij bij verzoekers administratief dossier voegt.

Ze concludeert uit deze objectieve informatie dat:

Personen met Cabindese afkomst zijn niet automatisch gelijkstelt met aanhangers van het FLEC;

Personen van Cabindese afkomst in Luanda zijn niet systematisch geviseerd;

Niet ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Angola het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging.

• Homoseksualiteit in Angola

In de bestreden beslissing stelt verwerende partij met betrekking tot de algemene behandeling van homoseksuelen in Angola het volgende (p.5): [...]

In hetzelfde rapport waarnaar in de beslissing wordt verwezen, wordt echter gewezen op het gebrek aan bescherming voor LGBT-personen in Angola en de risico's van vervolging die dit voor hen met zich meebrengt: [...]

Wat mensen met hiv betreft, straft het Angolese strafwetboek nog steeds degenen die ervan beschuldigd worden het virus, al dan niet vrijwillig, te hebben overgedragen aan hun partner: [...]

Dit wordt in een UN-Verslag bevestigd: [...]

Dit heeft onvermijdelijk invloed op de kwaliteit van de zorg voor mensen met hiv, zoals verzoeker: [...]

Uit algemene informatie blijkt ook dat, gezien de nog steeds sterk aanwezige homofobische ideeën in de Angolese samenleving, LGBT's die het slachtoffer zijn van geweld en agressie niet kunnen rekenen op de bescherming van hun autoriteiten: [...]

Deze discriminatie komt ook tot uiting in hun toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt: [...]

Bovendien is er in bepaalde regio's, zoals de regio van herkomst van verzoeker, Cabinda, nog meer discriminatie tegen LGBT-personen: [...]

• Vervolging van FLEC-leden en vermoedelijke FLEC-leden

De Angolese autoriteiten zijn inderdaad verantwoordelijk voor talrijke daden van vervolging en geweld tegen leden van het FLEC, maar ook tegen degenen die zij ervan verdenken lid te zijn (zie hieronder).

In een beslissing van een Engelse rechtbank in januari 2021 merkte de rechter het volgende op – gebaseerd op een UNHCR-rapport (stuk 4): [...]

Met name familieleden worden er al snel van verdacht lid of supporter te zijn van het FLEC: [...]

Ook mensen uit Cabinda -zoals verzoeker- worden door de autoriteiten steeds nauwlettender in de gaten gehouden, omdat ook zij er snel van worden verdacht lid te zijn van de separatistische bewegingen: [...]

Voor al deze mensen is het risico op vervolging dus groter: [...]

• Vervolging en andere schendingen van de mensenrechten

De repressie door de regering van FLEC-leden blijft een reëel probleem, ondanks een vermindering van het geweld van de kant van separatistische groepen.

In een recent artikel vestigt France 24 de aandacht op deze verschillende schendingen en de onwil van de Angolese regering om compromissen te sluiten (stuk 5) (onze benadrukkingen): [...]

In een verslag uit 2021 wijst het CMI er ook op (stuk 6): [...]

De schendingen zijn talrijk, met in het bijzonder:

a) Arbitraire arrestaties en opsluitingen

In het verslag van 2021-2022 wijst Amnesty International op het probleem van de willekeurige arrestaties en opsluitingen van leden of vermoedelijke leden of aanhangers van de FLEC en andere separatistische bewegingen, alsook van betogers (stuk 7): [...]

In zijn verslag over 2020 wees het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken ook op de erbarmelijke omstandigheden in de detentie (stuk 8): [...]

b) Vrijheid van vergadering

In zijn rapport van 2022 gaat Freedom House in op de schending van het recht van vergadering en betoging van aanhangers en leden van separatistische bewegingen, met name in Luanda (stuk 9) : [...]

Ook het CMI vermeldt dit in zijn verslag voor 2021 en wijst er verder op dat de repressie van georganiseerde protesten nog steeds zeer gewelddadig is (stuk 6): [...]

Uit het CMI-verslag blijkt ook dat deze repressie niet beperkt blijft tot Cabinda, maar ook andere regio's betreft (stuk 6): [...]

2.4.2. Betwisting van de motivering van de beslissing

• Wat betreft verzoekers band met het FLEC

a) Over verzoekers kennis over de betrokkenheid van zijn vader bij het FLEC

Het CGVS beschouwt dat verzoeker ontzettend vaag en onwetend over de betrokkenheid van zijn vader bij het FLEC.

In dit verband handelt verwerende partij duidelijk te kwader trouw. Er dient aan te worden herinnerd dat verzoeker slechts dertien jaar oud was toen zijn vader overleed. Hij was dus niet in staat om de omstandigheden van de moord op zijn vader of de betrokkenheid van zijn vader bij het FLEC vóór zijn dood te begrijpen.

Evenzo is het volkomen onevenredig om van verzoeker te verwachten dat hij op de hoogte was van de betrokkenheid van zijn vader bij het FLEC, terwijl hij nooit de kans heeft gehad om hierover met zijn vader te praten, aangezien hij heeft begrepen dat zijn vader erbij betrokken was na zijn dood. Bovendien verwijt het CGVS verzoeker dat hij zijn moeder hierover niet heeft ondervraagd. Meneer LELO had echter tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitgelegd dat zijn moeder drie jaar na zijn vader, dat wil zeggen toen verzoeker zestien jaar oud was, van verdriet was gestorven (NPO1, p.12). Het is dus duidelijk dat verzoeker enerzijds nog niet de maturiteit had om te begrijpen wat er was gebeurd en om te proberen meer te weten te komen van zijn moeder, en dat hij anderzijds, aangezien zijn moeder totaal verwoest was door het verlies van haar echtgenoot, zijn moeder niet ging bestoken met vragen over de omstandigheden van het overlijden van zijn vader. Deze elementen werden geenszins in aanmerking genomen door het CGVS, die, door slechts een deel van verzoekers relaas in aanmerking te nemen, overhaast concludeerde dat zijn relaas ongeloofwaardig is, hoewel er objectieve omstandigheden in verzoekers relaas waren die zijn gebrek aan kennis over het leven van zijn vader verklaren.

Bovendien betwist verzoeker dat zijn gebrek aan kennis over het FLEC enig verband houdt met de realiteit van de risico's voor hem: zoals blijkt uit de hierboven uiteengezette objectieve gegevens, vervolgen de Angolese autoriteiten zowel leden van het FLEC als personen die zij ervan verdenkt lid van het FLEC te zijn. Ze vervolgen ook "gewone burgers" die vanuit de regio van Cabinda komen.

Als zoon van een actief lid en als afkomstig van Cabinda is het duidelijk dat de Angolese autoriteiten verzoeker ervan verdenken, net als zijn vader, lid te zijn van het FLEC, hetgeen ook verklaart waarom hij op 31 augustus 2013 werd opgepakt.

[...]

b) Over verzoekers betrokkenheid bij het FLEC

Verwerende partij merkt op dat verzoeker zijn activisme binnen FLEC toe hij nog in Cabinda woonde niet heeft aangetoond.

Enerzijds blijkt, zoals verzoeker heeft uitgelegd, uit algemene informatie over Angola en meer in het bijzonder over Cabinda, dat eenieder die, zoals verzoeker, wordt geïdentificeerd als afkomstig uit die regio, met name op grond van zijn etnische afkomst en taal, onmiddellijk wordt verdacht van lidmaatschap van het FLEC(NPO1, p.20): [...]

Ter herinnering: "Ook mensen uit Cabinda -zoals verzoeker- worden door de autoriteiten steeds nauwlettender in de gaten gehouden, omdat ook zij er snel van worden verdacht lid te zijn van de separatistische bewegingen: [...]"

Bovendien heeft verzoeker nooit beweerd zeer actief te zijn binnen het FLEC. Vóór zijn arrestatie op 31 augustus 2013 heeft hij nooit Problemen ondervonden en was hij helemaal niet op de hoogte van de positie die zijn vader daadwerkelijk binnen de partij bekleedde. Dit blijkt namelijk uit zijn verklaringen bij het CGVS (NPO, p.22): [...]

Terwijl het loutere feit dat hij uit de regio Cabinda afkomstig was, tot vervolging door de MPLA kon leiden, is het echter niet onaannemelijk dat het feit dat hij rondliep met de vlag en het T-shirt van de FLEC en dat hij de zoon was van een belangrijk persoon binnen de partij, voor verzoeker Problemen had kunnen opleveren en tot zijn arrestatie op 31 augustus 2013 had kunnen leiden.

c) Over verzoekers redding uit de kazerne en zijn vertrek uit Angola

Ten slotte verwijt het CGVS verzoeker niet precies genoeg te zijn over zijn arrestatie op 31 augustus 2013.

Verwerende partij verwijt hem dat hij niet wist wie hem had gearresteerd en dat hij niet wist wie hem had geholpen het land te verlaten en welke Stappen ze hadden ondernomen om hem het land uit te krijgen.

Er zij nogmaals op gewezen dat, zoals blijkt uit de wijze waarop verzoeker door de autoriteiten is behandeld, zijn vader een invloedrijk persoon was binnen het FLEC. Ondanks dat verzoeker niet meer wist over de exacte positie van zijn vader, vanwege zijn vroege overlijden en dat van zijn moeder, blijkt uit het gedrag van

zowel de autoriteiten als de leden van het FLEC ten opzichte van verzoeker dat zijn vader een zeer belangrijke positie bekleedde binnen de partij.

Het is dus helemaal niet ondenkbaar dat de leden van het FLEC, die hun respect wilden tonen voor een belangrijk voormalig lid van hun partij, diens zoon wilden helpen om de detentie te verlaten en het land te verlaten. Aangezien zij de vader van verzoeker kenden en wisten hoe hij door de autoriteiten was vervolgd, lijkt het immers zeer aannemelijk dat zij het risico hadden genomen om verzoeker te helpen en al het nodige hebben gedaan om hem in staat te stellen het land te ontvluchten.

Het is ook perfect mogelijk dat verzoeker deze mensen niet kende, aangezien hij heeft verklaard dat hij op geen enkele manier betrokken was bij de partij, afgezien van zijn afkomst uit de regio Cabinda en zijn morele gehechtheid aan de algemene ideeën van de partij.

Met betrekking tot de wijze waarop verzoeker het land heeft verlaten, hij legde uit dat hij met vijf mensen naar de luchthaven is gegaan. Zij zorgden voor zijn papieren en het passeren van de controles. Het was duidelijk dat de eiser alleen niet in staat zou zijn geweest om de grens over te steken. Deze mensen hebben, uit respect voor de vader van verzoeker, alles voor hem geregeld.

Gelet op deze elementen is het niet onaannemelijk dat verzoeker geen toegang had tot de documenten die werden gebruikt om hem over de grens te brengen.

Wat verzoekers verkrijging van een paspoort betreft, is het CGVS van mening dat het feit dat hij dit heeft verkregen toen hij tussen 22 en 23 jaar oud was, voldoende aantoonde dat hij geen reden had om vrees te hebben voor de autoriteiten. Zoals hierboven uiteengezet, had verzoeker vóór 31 augustus 2013 echter geen vrees voor de autoriteiten. Hoewel hij uit Cabinda kwam en zich ervan bewust was dat zijn vader een slachtoffer van de MPLA was geweest (hoewel hij daar verder niets over wist), was er geen duidelijke reden waarom verzoeker geen paspoort zou durven aanvragen bij zijn autoriteiten en waarom zij zouden weigeren om hem dat paspoort op dat moment af te geven.

• *Wat betreft de vrees van verzoeker op grond van zijn homoseksuele geaardheid*

Het CGVS trekt de seksuele geaardheid van verzoeker niet in twijfel maar beschouwt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Angola op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Ze voegt toe dat "op basis van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Angola het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging" en dat verzoeker "niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat er in zijn hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat".

Verwerende partij beschouwt dat, behalve de vingerwijzingen door de bevolking in Angola, blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij de reactie van zijn familie vreest, namelijk een duivelsuitdrijving, maar toont deze vrees niet in concreto aan.

Verwerende partij verwijt verzoeker dat hij niet in detail heeft uitgelegd wat zijn familie met hem zou doen als zij kennis kregen van zijn seksuele geaardheid. Om die reden concludeerde het CGVS dat zijn vrees ten aanzien van zijn familie zeer beperkt is en dat hij niet door hen zou worden vervolgd indien zij van zijn seksuele geaardheid zouden vernemen.

In dit verband moet allereerst worden opgemerkt dat verzoeker door een vrouw is gehoord, hoewel hij uitdrukkelijk had gevraagd door een man te worden gehoord en door een mannelijke tolk te worden bijgestaan. Hoewel de vraag hem werd gesteld tijdens zijn persoonlijk onderhoud, na bijna twee uur verhoor en voor een voldoende feit werd gesteld, en hoewel hij antwoordde dat hij het ermeest eens was dat hij uiteindelijk door een vrouw zou worden gehoord, legde hij niettemin uit dat hij zich comfortabeler voelde bij een man. Het CGVS handelt dus duidelijk te kwader trouw door de eiser te verwijten dat hij niet gedetailleerd genoeg is ingegaan op zijn vrees met betrekking tot zijn familie, terwijl deze laatste hem in een situatie heeft gebracht waarvan zij heel goed wist dat hij niet in een goede positie zou zijn om zijn verhaal te vertellen.

Bovendien is het onevenredig om van verzoeker te verwachten dat hij in detail weet wat er met hem zou gebeuren als zijn familie op de hoogte zou zijn van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker heeft immers duidelijk uitgelegd dat hij zijn seksuele geaardheid altijd voor zijn familie verborgen heeft gehouden en zelfs met meisjes is uitgegaan om geen vermoedens te wekken (NEP van 27.09.2022 (hierna "NPO2"), p.15-16).

Hij legde ook uit dat hij nog nooit een exorcisme-sessie had gezien en dat hij alleen een vage beschrijving had gehoord van wat het inhield. Daarom kon van hem niet verwacht worden dat hij in detail uitlegde wat er met hem zou gebeuren als zijn familie hem naar zulke sessies zou meenemen. Het is volkomen disproportioneel om van iemand te verwachten dat hij weet wat er met hem zou gebeuren als er iets zou gebeuren dat hij noch iemand in zijn omgeving ooit had meegemaakt. Het is duidelijk dat, aangezien zijn familie geen vermoeden had dat meneer LELO homoseksueel was, ze hem hierover niet begonnen te bedreigen en uit te leggen wat ze met hem zouden doen in zo'n geval.

Daarentegen heeft verwerende partij geenszins betwist dat verzoeker uit een zeer gelovige familie kwam, zeer betrokken was bij de kerk, dat verzoeker ook zelf zeer betrokken was bij de kerk voordat hij vertrok en dat hij uit Cabinda kwam. Deze elementen zijn voldoende bewijs dat hij uit een gezin komt dat zijn

homoseksualiteit op geen enkele manier zou aanvaarden en dat zeer goed in staat is om hem mee te nemen naar uitdrijvingsessies, hem af te wijzen en, erger nog, hem te folteren.

Uit algemene informatie blijkt dat maar heel weinig mensen in de regio Cabinda durven openlijk voor homoseksualiteit uit te komen, voornamelijk vanwege de sterke invloed van de kerk in de regio en hun gehechtheid aan traditionele waarden. Verzoeker bevestigde dit tijdens zijn persoonlijke onderhoud en legde uit dat het voor hem niet ongewoon was om discours in de kerk te horen waarin homoseksualiteit sterk werd veroordeeld en als zonde werd beschreven.

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker bovendien aan dat hij in België met HIV is besmet. Hij zal dus zijn zorgen moeten voortzetten indien hij naar Angola terugkeert en bijgevolg aannemen dat hij nu aan HIV lijdt.

Deze besmetting zal ontegensprekelijk worden geïnterpreteerd als een bewijs van zijn homoseksualiteit, die hij niet langer zal kunnen verbergen. Bovendien is, zoals hierboven uitgelegd, homoseksualiteit als zodanig niet meer strafbaar in Angola, maar de overdracht van hiv wel. Dit heeft al tot veroordelingen geleid, met name in de provincie Cabinda. Bovendien is deze wetgeving onder meer een reden dat zowel de maatschappij als de medische wereld een vijandige idéologie ten opzichte van mensen met hiv blijft uitdragen.

[...]

Het CGVS stelt verder dat Meneer L. [...]

De wederpartij verklaart dit zonder verder te motiveren waarom zij van mening is dat het voor verzoeker mogelijk zou zijn om naar de hoofdstad te verhuizen, zonder deze mogelijkheid te analyseren in het licht van verzoekers eigen situatie en zonder andere fundamentele factoren te analyseren die duidelijk relevant zijn voor deze kwestie.

Verzoeker heeft zijn land in 2013 verlaten, meer dan tien jaar geleden. Zijn enige contacten in Angola zijn die met zijn zus. Hij heeft dus geen banden of referentiepunten meer in zijn land. Het is duidelijk uit zijn eigen situatie dat hij zich niet zelfstandig zal kunnen vestigen in Luanda zodra hij aankomt. Hij zal gedwongen zijn terug te keren naar zijn familie in Cabinda, waar hij zijn seropositieve status zal moeten aangeven om zijn medische behandeling te kunnen voortzetten, wat ontegensprekelijk geassocieerd zal worden met homoseksualiteit.

Algemene informatie over de situatie van LGBT-personen in Angola toont aan dat de toegang tot werk bijzonder moeilijk is: [...]

Naast zijn homoseksualiteit en zijn seropositiviteit mag ook niet worden vergeten dat verzoeker vanwege zijn taal en etniciteit niet kan verbergen dat hij uit Cabinda komt. Dit zal zijn autonomie in Luanda verder bemoeilijken.

Uit de bestreden beslissing blijkt helemaal niet dat met deze algemene informatie rekening is gehouden, terwijl daaruit voldoende blijkt dat verzoekers toegang tot de arbeidsmarkt en dus zijn zelfstandigheid ernstig zal worden belemmerd indien hij terugkeert naar Angola. Verweerder is haar zorgplicht niet nagekomen door stereotiep kant-en-klare oplossingen aan verzoeker aan te bieden, zonder na te gaan of deze oplossingen voor hem haalbaar waren.

Bovendien blijkt, zoals hierboven uitvoerig is uiteengezet, uit de algemene informatie over Angola dat verzoeker in geval van discriminatie en vervolging wegens zijn homoseksualiteit en zijn seropositieve status, niet zal kunnen rekenen op de bescherming van zijn autoriteiten, die zeer vaak medeplichtig zijn aan een dergelijke vervolging.

- Wat betreft het feit dat verzoeker geen verzoek om internationale bescherming in Oekraïne heeft ingediend

Het CGVS verwijt Meneer L. dat hij acht jaar in Oekraïne is verbleven, zonder daar een verzoek om internationale beschermingen in te dienen, hetgeen onverenigbaar zou zijn met het gedrag van een persoon die vervolging vreest.

Het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen heeft het volgende verklaard over de "laattijdige" indiening van een verzoek om internationale bescherming: [...]

Toen Meneer L. in België aankwam, op de vlucht voor de oorlog in Oekraïne, begreep hij hoe belangrijk het was om asiel aan te vragen in België en wat dat betekende. Uit verzoekers verklaringen blijkt zeer duidelijk dat hij bij zijn aankomst in Oekraïne niet begreep hoe het Oekraïense systeem werkte. Bovendien is hij zeer snel gaan studeren en heeft hij een verblijfsvergunning gekregen, waardoor hij zich niet veel heeft moeten interesseren voor de procedures in Oekraïne, en in het bijzonder voor de asielprocedure.

Ook moet rekening worden gehouden met de psychologische toestand van verzoeker, die volledig getraumatiseerd was door de gebeurtenissen die hebben geleid tot zijn vertrek uit Angola en zeer kwetsbaar was toen hij in België aankwam.

Bovendien werd eraan herinnerd in arrest nr. 261881 van 8 Oktober 2021 dat [...]

Dit gebrek aan indiening in Oekraïne kan door een aantal factoren worden verklaard, die niet in aanmerking door het CGVS worden genomen, en doet dus geen afbreuk aan het bestaan van zijn vrees voor vervolging.

In elk geval hij eraan herinnerd dat de asielautoriteiten verplicht zijn de vrees van verzoekster voor vervolging objectief te onderzoeken, ongeacht het bestaan van een zogenaamd "laattijdige" asielverzoek.

3. Conclusie

Op grond van het voorgaande staat vast dat verzoeker in het verleden is vervolgd (detentie) en opnieuw zal worden vervolgd indien hij naar Angola terugkeert.
[...].”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3) Medische attest van 28.02.2023.

4) Upper Tribunal, Asylum and Immigration Chamber, Appel nr RP/00161/2018, 27.01.2021;

5) Artikle France 24, 18.05.2019;

6) CMI Institute, Angola, Update 2021;

7) Amnesty International, Angola 2021;

8) US Department of State, Custom Report, Angola;

9) Freedom in the World 2022, Angola.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker voert onder meer een vrees voor vervolging aan omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

Verzoekers homoseksuele geaardheid staat blijkens de bestreden beslissing niet ter betwisting en blijkt afdoende uit zijn verklaringen.

Omtrent de situatie van homoseksuelen en verzoekers casus concludeert verweerder in de bestreden beslissing als volgt:

“Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Angola op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie (COI Focus Angola. Seksuele minderheden en genderminderheden van 8 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_angola_seksuele_en_genderminderheden_20231208.pdf), blijkt dat er in de Angolese maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen leden van de LGBT-gemeenschap, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken.

Er zijn tevens ernstige tekortkomingen wat betreft adequate beschermingsmechanismen. Onderrapportage wegens angst voor discriminatie vanwege de ordediensten en straffeloosheid door de hoge graad van corruptie blijven een probleem.

Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land. Nergens in de door Cedoca geraadpleegde bronnen wordt melding gemaakt van eventuele gerechtelijke vervolgingen van LGBT-personen omwille van hun seksuele geaardheid en/of genderidentiteit. Angola heeft geen wetten of wetsartikelen die homoseksuele betrekkingen bestraffen of straffen opleggen op basis van seksuele geaardheid of genderidentiteit. In de nieuwe Strafwet die op 10 februari 2021 van kracht werd, zijn meerdere wetsartikelen opgenomen die erop gericht zijn om discriminatie op grond van seksuele geaardheid tegen te gaan. Ondanks de vooruitgang op wettelijk vlak, is er in de praktijk evenwel een gebrek aan overheidsrichtlijnen met betrekking tot de toepassing van deze nieuwe wetsbepalingen. Het risico voor LGBT-personen om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Verschillende bronnen stellen dat transpersonen de meest gemarginaliseerde groep vormen binnen de LGBT-gemeenschap.

Voorts blijkt uit de toegevoegde informatie dat de zichtbaarheid van de LGBT-gemeenschap in Angola toeneemt, dat er verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBT-rechten en wordt in de grotere steden - in het bijzonder in de meer liberale en tolerante hoofdstad Luanda – meer acceptatie en vrijheid ervaren dan in landelijke gebieden of kleinere steden.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Angola het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Uit verzoekers verklaringen blijkt genoegzaam dat verzoeker afkomstig is uit Cabinda, uit een zeer gelovige en conservatieve familie komt en zelf ook zeer betrokken was bij de kerk (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 11). Voor zijn vertrek uit Angola hield verzoeker zijn homoseksuele geaardheid verborgen voor zijn familie en omgeving, omdat homoseksualiteit er gezien wordt als een zonde. Hij ging zelfs uit met meisjes om geen vermoedens te wekken (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 17; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 8). In 2013 verliet verzoeker Angola om in Oekraïne te gaan studeren, waar hij openbloeide. Verzoeker beleefde zijn homoseksualiteit voor het eerst openlijk maar discreet in Oekraïne, frequenteerde er *gay clubs* en had er twee langdurige homoseksuele relaties (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 19, p. 26; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 14, p. 20).

Verzoekers verklaringen over de homofobe Angolese samenleving en zijn persoonlijke beleving van zijn homoseksuele geaardheid binnen deze maatschappij en zijn (conservatieve) omgeving zijn coherent en onderschrijven het standpunt van verweerder waar deze in de bestreden beslissing stelt dat “[...] *er in de Angolese maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen leden van de LGBT-gemeenschap*”.

Bovendien wordt in het verzoekschrift terecht opgemerkt dat uit algemene informatie blijkt dat maar heel weinig mensen in de regio Cabinda openlijk durven uitkomen voor hun homoseksuele geaardheid, voornamelijk vanwege de sterke invloed van de kerk in de regio en hun gehechtheid aan traditionele waarden. Dit stemt overeen met verzoekers verklaringen, waaruit blijkt dat verzoeker geconfronteerd werd met een kerk en samenleving waarin homoseksualiteit sterk werd veroordeeld en als zonde werd beschreven (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 14, p. 16-17; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 8-9). Dat verzoeker vreest dat zijn familie hem zal onderwerpen aan een duivelsuitdrijving, wanneer zij zijn homoseksuele geaardheid te weten zouden komen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 25), is dan ook niet onaannemelijk in het licht van de algemene situatie in verzoekers regio van herkomst. Dit klemmt te meer gezien uit de algemene informatie blijkt dat de belangrijkste bron van discriminatie en geweld vaak de familie is.

Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers homoseksuele geaardheid.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie stelt hieromtrent: “*In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn [2004/83/EG] beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan*

vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, **daadwerkelijk te worden vervolgd**. (eigen vertaling)” (HvJ, 5 september 2012, “Bundesrepublik Deutschland tegen Y. en Z.”, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): “However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.” (eigen vertaling: “Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”)

Van verzoeker kan niet verwacht worden dat hij zijn homoseksualiteit verbergt of zich terughoudend moet opstellen in de uiting van zijn geaardheid.

De vaststelling in de bestreden beslissing dat er geen wetgeving is die homoseksualiteit in verzoekers land van herkomst strafbaar stelt is *in casu* niet voldoende om uit te sluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging kan hebben omwille van zijn seksuele geaardheid.

Uit de landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, blijkt immers dat homoseksuelen - zoals ook duidelijk blijkt uit verzoekers verklaringen - dikwijls gestigmatiseerd worden door de maatschappij en slachtoffer kunnen worden van agressie of geweld. De overheid slaagt er niet in om LGBT-persoon te beschermen tegen discriminatie of geweld. Ook de autoriteiten blijken zich schuldig te maken aan fysiek, verbaal en ander geweld ten aanzien van LGBT-gemeenschap. Klachten wegens discriminatie of geweld vanwege LGBT-persoon hebben weinig zin omwille van corruptie, het gebrek aan kennis en de vooroordelen bij de politie, die soms zelf de daders van het geweld zijn. Bijgevolg blijkt uit de voorliggende landeninformatie dat de autoriteiten geen effectieve bescherming bieden aan leden van de LGBT-gemeenschap die het slachtoffer zijn van discriminatie, geweld en agressie. Vooroordelen, stigmatisatie, discriminatie en geweld vormen bovendien grote hindernissen voor een gelijke toegang tot gezondheidszorg, onderwijs, werkgelegenheid en een eerlijke rechtsgang.

Daarenboven blijkt dat in België ontdekt werd dat verzoeker besmet werd met HIV (stuk 3, bij verzoekschrift). Verzoeker ontdekte zijn HIV-besmetting in februari 2023, na zijn persoonlijke onderhoud op de zetel van het CGVS. Blijkens de middels het verzoekschrift aangebrachte informatie staat de Angolese maatschappij vijandig tegenover personen met HIV en is het al dan niet vrijwillig overdragen van het virus aan een partner strafbaar in Angola. De wettelijke bepalingen culpabiliseren personen met HIV en brengen risico's op geweld mee voor besmette personen wiens HIV-status bekend raakt. Kwetsbare personen, zoals leden van de LGBT-gemeenschap, stoten zo op een bijkomende hindernis bij de toegang tot HIV-testen, preventie en zorg. LGBT-persoon zijn niet wettelijk beschermd tegen discriminatie en stigmatisering, geweld en mishandeling door de politie, noch wordt hun recht op gezondheidszorg of het recht op vereniging ondersteund. Wat betreft de toegang tot en kwaliteit van medische zorgen blijkt dat mannen die met HIV besmet werden ingevolge seksuele gemeenschap met andere mannen zeer terughoudend zijn om medische zorg te zoeken. Dit is onder meer te wijten aan het risico op stigmatisering door zorgverleners, die soms weigeren zorg te verlenen, en de veelvuldige schendingen van het medisch beroepsgeheim in het kader van onderzoeken op LGBT-persoon.

Gelet op wat voorafgaat, in het bijzonder verzoekers homoseksuele geaardheid en HIV-besmetting, en met inachtneming van de houding van de Angolese politie/autoriteiten ten aanzien van homoseksuelen, is het dan ook plausibel dat verzoeker geen bescherming van de autoriteiten zal verkrijgen wanneer ten aanzien van hem – desgevallend door zijn conservatieve familie – daden van vervolging (cf. artikel 48/3, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet) worden gesteld.

5. De bestreden beslissing stelt bijkomend dat verzoeker zich zou kunnen vestigen in de hoofdstad Luanda en maakt daarmee toepassing van het intern vestigingsalternatief op basis van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet:

“Bijkomend wijst het CGVS erop dat u een zelfstandige, zelfredzame volwassen man bent die bovendien een goede opleiding heeft genoten en erin geslaagd is om gedurende 9 jaar in Oekraïne te wonen, er te studeren en te werken, zonder dat u er enig voorafgaand netwerk had, en waar u zelfs initieel de taal nog niet sprak. Niets verhindert u dan ook om bij een terugkeer naar Angola, een eigen verblijfplaats te regelen, los van uw oom en tante, en er een eigen leven op te bouwen. Zo zou u zich kunnen vestigen in de hoofdstad Luanda. Zoals blijkt uit de beschikbare informatie is er in de hoofdstad Luanda een meer liberale en tolerantere stedelijke mind-set, waar er ontmoetingsplaatsen zijn voor mensen van de LGBT-gemeenschap en waar u uw homoseksualiteit vrijer zou kunnen beleven.”

Opdat van verzoeker kan worden verwacht dat hij zou terugkeren naar Luanda teneinde zich aan vervolging te onttrekken, dient verweerder overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land en dat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich er vestigt. Bij de beoordeling van deze vereisten moet rekening worden gehouden met de algemene situatie in het vestigingsalternatief en met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de verzoeker.

Niettemin Luanda als hoofdstad een hogere tolerantie kent ten aanzien van de LGBT-gemeenschap en Luanda enkele plekken kent waar leden van de LGBT-gemeenschap elkaar kunnen ontmoeten zonder angst voor agressie, blijkt uit de algemene informatie dat personen van de LGBT-gemeenschap ook in Luanda geconfronteerd worden met vooroordelen, stigmatisatie, discriminatie en geweld. Verder blijkt dat de autoriteiten geen effectieve bescherming bieden wanneer personen van de LGBT-gemeenschap te maken krijgen met geweld en agressie. De maatschappelijke vooroordelen ten aanzien van de LGBT-gemeenschap leiden bovendien tot discriminatie op vlak van onder meer gezondheidszorg. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat het, gelet op verzoekers persoonlijke omstandigheden, met name zijn homoseksuele geaardheid én zijn HIV-besmetting, en de algemene vijandige houding van de Angolese maatschappij ten aanzien van homoseksuelen en personen die besmet zijn met HIV, redelijk zou zijn om van verzoeker te verwachten dat hij zich in Luanda, waar hij op het eerste zicht geen sociaal netwerk heeft, zou vestigen.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan in hoofde van verzoeker, met inachtneming van de algemene situatie in Luanda en zijn persoonlijke omstandigheden als homoseksuele man die besmet is met HIV, geen toepassing gemaakt worden van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

6. Het voorafgaande in acht genomen, kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet omwille van zijn homoseksuele geaardheid en HIV-besmetting en derhalve het behoren tot een sociale groep zoals omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS